

ARRELS CRISTIANES DE CATALUNYA (1985) és un text admirable. Cap dels valuosos comentaris que publiquem en aquest número de *Qüestions* no supleix una lectura directa i atenta del text i, justament per afavorir-la, hem decidit publicar-lo íntegrament. Qui el llegeixi s'adonarà que fou un text oportú en aquells anys de canvis, però s'adonarà també que, amb la lògica adequació als nostres dies, la doctrina —i l'actitud— d'aquells bisbes segueix sent, avui, valuosa i orientadora. Per cinc raons: primer perquè considera el patriotisme com una forma d'amor al proïsme, subratllant així el valor —també religiós— de la dimensió social, comunitària, de la persona humana. Segon, perquè reconeix sense ambigüitats Catalunya com la nostra comunitat —amb mil anys d'història—, que si es volgués substituir —o laminar— no seria reemplaçada per un universalisme asèptic sinó, simplement, per una altra cultura i una altra llengua que ens serien imposades. Tercer —i això per a nosaltres és essencial—, perquè subratlla el pes del cristianisme en la configuració de la nostra cultura i valora la tradició d'implicació de l'Església i de molts catòlics en la construcció i defensa de la nostra identitat nacional. Quart, perquè reconeix —i reclama— una deferent atenció de la nostra comunitat a altres pobles i a altres cultures en un actitud d'obertura i de solidaritat que és tradicional al país. I cinquè, perquè veu indissociable del nostre amor a Catalunya l'atenció als problemes —justícia social, immigració— que afecten tota la comunitat i que per als cristians que estimen el proïsme, esdevenen el seus propis problemes. Per a una publicació com *Qüestions*, que en la seva nova etapa afirmà que no seria neutral «en la defensa de les «arrels cristianes de Catalunya» tant pel que fa al valor del cristianisme en la nostra vida col·lectiva com pel que fa a la defensa de la nostra identitat nacional», ens era obligat retre aquest homenatge al text dels nostre bisbes, en celebrar els vint-i-cinc anys de la seva publicació. Ens han ajudat ha fer-lo tots els que hi han col·laborat, entre els quals volem distingir la deferència de l'arquebisbe de Tarragona i primat, Jaume Pujol, de l'abat de Montserrat, Josep M Soler, i del bisbe emèrit Jaume Camprodon. A les seves veus hi hem volgut afegir, per la seva singular implicació en el text, la de l'estimat bisbe Joan Carrera a través d'una antologia dels seus textos.